

Sygn. akt II K 690/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Gąsior – Majchrowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Rytych

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim: M. W.

po rozpoznaniu w dniach: 09.06.2016 r. i 21.03.2017 r.

sprawy:

M. G.

syna A. i Z. z domu S.

urodzonego w dniu (...) w A.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 28.08.2015 r około godziny 12.00 w T. na ulicy (...) woj. (...), prowadził pojazd w ruchu lądowym – motorower marki R. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w T. M.. w sprawach o sygnaturze akt nr :

- II K (...) za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości,
- II K (...)za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości

i Sądu Rejonowego w R. M.. w sprawie o sygnaturze akt II K(...)za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, oraz mając orzeczony przez Sąd Rejonowy w T. M.. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w sprawie o sygnaturze akt II K (...)na okres 5 lat którego koniec upływa z dniem 24.07.2019 r. nie zastosował się do wyroku Sądu

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. oskarżonego ***M. G.*** w miejsce zarzucanego w akcie oskarżenia czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 28 sierpnia 2015 roku około godziny 12:00 w T. na ulicy (...), województwo (...) prowadził pojazd – motorower marki R. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 12:11 do stężenia na poziomie 1,77 mg/l, o godz. 12:13 do stężenia na poziomie 1,84 mg/l, o godz. 12:26 do stężenia na poziomie 1,62 mg/l, o godz. 13:09 do stężenia na poziomie 1,85 mg/l, zaś o godz. 13:23 do stężenia na poziomie 1,88 mg/l, - nie stosując się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w R. M. z dnia 7 października 2011 roku sygn. akt (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat poczynając od dnia 20 października 2011 roku do dnia 20 października 2015 roku, a także,

- nie stosując się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego wT. M. z dnia 26 czerwca 2014 roku sygn. akt II K (...)zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat poczynając od dnia 24 lipca 2014 roku do dnia 24 lipca 2019 roku

oraz będąc prawomocnie skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. M. z dnia 1 grudnia 2011 roku sygn. akt II K (...)

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. M. z dnia 26 czerwca 2014 roku sygn. akt II K (...) za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości i przyjmuje, że czyn ten wyczerpuje dyspozycję art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. G.** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio;

3. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. G.** środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

4. na podstawie art. 43b k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. G.** środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie odpisu wyroku na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w C. na okres 3 (trzech) miesięcy;

5. wymierza oskarżonemu **M. G.** opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych oraz zwalnia go od poniesionych w sprawie wydatków obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 690/15

UZASADNIENIE

Oskarżyciel publiczny – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim postawił oskarżonemu M. G. zarzut popełnienia czynu polegającego na tym, że :

- w dniu 28.08.2015 r około godziny 12.00 w T. na ulicy (...) woj. (...), prowadził pojazd w ruchu lądowym – motorower marki R. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w T. M. w sprawach o sygnaturze akt nr :

- II K (...) za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości,

- II K (...) za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości

i Sądu Rejonowego w R. M.. w sprawie o sygnaturze akt II K(...) za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, oraz mając orzeczony przez Sąd Rejonowy w T. M. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w sprawie o sygnaturze akt II K (...) na okres 5 lat którego koniec upływa z dniem 24.07.2019 r. nie zastosował się do wyroku Sądu

to jest przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k.

W toku przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wyrokiem z dnia 7 października 2011 roku Sąd Rejonowy w R. M. w sprawie oznaczonej sygn. akt II K(...) przypisał M. G. czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 1 k.k. Uznając winę M. G. w zakresie opisanego wyżej czynu Sąd Rejonowy w R. M. orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 20 października 2011 roku. Powyższy zaś zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych biegł od dnia 20 października 2011 roku do dnia 20 października 2015 roku.

(dane o karalności k. 10-12 akt sprawy 1 Ds(...));

dane o karalności k. 45-47 akt sprawy II K (...);

pismo Starostwa Powiatowego k. 13 akt sprawy 1 Ds. (...)

Wyrokiem z dnia 1 grudnia 2011 roku Sąd Rejonowy w T. M. w sprawie oznaczonej sygn. akt II K (...) przypisał M. G. czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 1 k.k. Uznając winę M. G. w zakresie opisanego wyżej czynu Sąd Rejonowy w T. M. orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 9 grudnia 2011 roku. Powyższy zaś zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych biegł od dnia 9 grudnia 2011 roku do dnia 9 grudnia 2013 roku.

(dane o karalności k. 10-12 akt sprawy 1 Ds. (...));

dane o karalności k. 45-47 akt sprawy II K (...);

pismo Starostwa Powiatowego k. akt sprawy 1 Ds. (...)

Wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy w T. M. w sprawie oznaczonej sygn. akt II K (...) przypisał M. G. czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 4 k.k. Uznając winę M. G. w zakresie opisanego wyżej czynu Sąd Rejonowy w T. M. orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 24 lipca 2014 roku.

Powyższy zaś zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych będzie zatem od dnia 24 lipca 2014 roku do dnia 24 lipca 2019 roku.

(dane o karalności k. 10-12 akt sprawy 1 Ds. (...));

dane o karalności k. 45-47 akt sprawy II K (...);

pismo Starostwa Powiatowego k. 13 akt sprawy 1 Ds. (...)

W dniu 28 sierpnia 2015 roku około godziny 12:00 w T. ulicą (...) samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) jechał J. B.. Będąc na wysokości Starostwa Powiatowego zauważył chwiejnie poruszającego się motorowerzystę jadącego motorowerem marki R. o nr rej. (...). Jechał za nim do ronda, na którym on skręcił w prawo i prawie się przewrócił. Następnie motorowerzysta podjechał pod Bank (...) do bankomatu. W tym momencie, jadący za nim, J. B. zadzwonił pod numer 112. Jednocześnie J. B. cały czas obserwował motorowerzystę i w momencie, gdy ten chciał ponownie wsiąść na motorower zabrał mu kluczyki. Motorowerzysta oddalił się w kierunku ulicy (...) zaś J. B. udał się za nim cały czas go obserwując. Po chwili nadjechali funkcjonariusze policji, którzy dokonali zatrzymania mężczyzny. Okazał się nim M. G.. M. G. został poddany badaniu stanu trzeźwości urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Wyniki badania przeprowadzonego za pomocą A. wykazały u niego o godz. 12:11 stężenie na poziomie 1,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 12:13 stężenie na poziomie 1,84 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 12:26 stężenie na poziomie 1,62 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Wyniki badania przeprowadzonego za pomocą A. wykazały u niego o godz. 13:09 stężenie na poziomie 1,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś o godz. 13:23 stężenie na poziomie 1,88 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(notatka urzędowa k. 1 akt sprawy 1 Ds. (...));

protokoły użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2-3 akt sprawy 1 Ds. (...);

zeznania świadka J. B. k. 5-5v. akt sprawy 1 Ds. (...)

M. G. był uprzednio karany, w tym dwukrotnie za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji stypizowane w art. 178a § 1 k.k. i art. 178a § 4 k.k.

(dane o karalności k. 10-12 akt sprawy 1 Ds. (...));

dane o karalności k. 45-47 akt sprawy II K (...);

odpis wyroku w sprawie II K 952/11 k. 14 akt sprawy 1 Ds. (...);

odpis wyroku w sprawie II K 1147/13 k. 15 akt sprawy 1 Ds.(...);

odpis wyroku w sprawie II K 1147/13 k. 20 akt sprawy 1 Ds. (...);

postanowienie k. 21 akt sprawy 1 Ds. (...);

kserokopie dokumentów z akt sprawy II K (...) k. 58-75;

informacja Sądu Rejonowego w R. M.k. 76, k. 81)

M. G. urodził się (...) Posiada wykształcenie podstawowe. Jest kawalerem, ma na utrzymaniu ojca w wieku 69 lat. Utrzymuje się z prac dorywczych i osiąga dochody około 500 – 600 złotych miesięcznie. Posiada gospodarstwo rolne o pow. 2 ha – wydzierżawione bez czynszu, nie otrzymuje dopłat. Nie leczony psychiatrycznie i neurologicznie, odwykowo leczony od listopada 2015 roku.

(informacje podane przez oskarżonego M. G. do protokołu k. 16 v., k. 39 v. akt sprawy II K (...);

karta informacyjna k. 14 akt sprawy II K(...);

dane osobopoznawcze k. 19 akt sprawy 1 Ds. (...))

M. G. nie zdradza objawów choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego, nie jest uzależniony narkotyków. Natomiast stwierdzono u niego zespół uzależnienia od alkoholu. Jednocześnie z opinii biegłych lekarzy psychiatrów jednoznacznie wynika, że oskarżony znajdował się w stanie zwykłego upojenia alkoholowego, a w związku z tym, brak podstaw do kwestionowania jego poczytalności.

(opinia sądowo – psychiatryczna k. 32 akt sprawy II K (...))

Oskarżony **M. G.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że wyjechał z domu trzeźwiutki, może błąd popełnił mimo zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, ale jechał przez cały czas drogą główną, były wyboje, jechał ul. (...). Może ten pan się zdenerwował na niego i nie mógł go wyprzedzić. Dojechał do Banku (...) i był załamany ojcem, jechał po leki dla taty. Najpierw zmarł brat w 2014r. później mama w 2015r. Miał duże problemy. Stracił też pracę, pracował przy ociepleniach. Jak tylko dojechał do tego Banku poszedł za Biedronkę wypić. Wrócił wziął z bankomatu 100 zł. Może przyznać, że nie jechał, nawet go nie odpalił, ale ten pan nie pozwolił mu jechać, tyle tylko, że do niego doszedł. W tym momencie poszedł do sklepu za rogiem jak się jedzie na B.. Wcześniej był u dentysty wyrwał 3 zęby, miał antybiotyki, za sklepem wypił 100 ml. i policja za nim stała. Policja zabrała go do radiowozu.

Dodał, że mieszka na stałe w m. (...). To jest ok. 20 km do T.. Przyjechał kupić leki przeciwpadaczkowe, przeciwzakrzepowe i jeszcze jakieś, ale nie pamięta nazwy, one były dla taty. Kupił te leki były w skuterku w kufrze. Kupił je w aptece koło Szpitala. Jechał do Banku (...) cały czas prosto ul. (...). Jechał główną ul. (...). Coś tam robotnicy na drodze robili. Może ten pan się zdenerwował, bo go zatrzymał. Może dobrze, że go zatrzymał, bo by pojechał pijany. Od momentu zatrzymania się przed Bankiem, do momentu podjęcia próby kolejnej jazdy mogło minąć ze 25 min. Wie, że ten pan stał przed Bankiem i palił papierosa. Wziął 100 zł. z bankomatu, on do niego podszedł i nie pozwolił mu jechać, powiedział, że dzwoni na policje, a on wtedy poszedł do sklepu kupił 100 ml. i wypił. Jak już miał odjechać, to wypił pół litra wódki i 4 piwa, to było przed rozmową z tym panem. Później poszedł do sklepu i kupił 100 ml. Ma trochę z tym problem, że jak wypije, to wsiada, jedzie, nie radzi sobie z tym. Ten motorower jest jego. Kupił ten motorower 2-3 m-ce przed zdarzeniem. Jeździł nim, do sklepu po zakupy. Przeprasza, że jechał mimo tego zakazu.

Podniósł też, że jechał po leki do T., bo tam nie było żadnej apteki. Teraz jest apteka w C.. Ten pan powiedział, że wyczuł od niego alkohol i nie dał miu jechać, to wszystko. Nic mu nie mówił, że go wcześniej obserwował. Jak go zobaczył, to wydaje mu się, że widział go przed bankiem na schodach. Jego sytuacja jest bardzo fatalna, mieszka z chorym tatą, jest po wypadku, przewrócił się na rowerze, chodzi ale ciężko jest mu chodzić, zapomina się. Jak go nie ma, to prosi o pomoc brata ojca. Prosi go aby przypilnował ojca, on mieszka w B., to jest ok. 15-17 km od jego miejsca zamieszkania. Żadnej bliskiej rodziny nie ma, ma siostrę, ale ona jest z innego związku mamy. Ona mieszka w m. Ś. (...). Naprawdę ma ciężką sytuację, brat zmarł i przejął gospodarstwo po nim. Hipoteka była zadłużona, przejął gospodarstwo w fatalnym stanie.

(wyjaśnienia oskarżonego M. G. k. 40-40 v.)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd opierał się na zgromadzonym w sprawie i pozytywnie ocenionym materiale dowodowym. W ocenie Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy zarówno w postaci dowodów osobowych, jak i nieosobowych wskazuje, iż oskarżony **M. G.** dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa. Oskarżony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu, niemniej jednak jego wersja przebiegu zdarzenia nie zasługuje na wiarę, albowiem jego wyjaśnienia pozostają w sprzeczności z zeznaniami naocznego, bezpośredniego i bezstronnego świadka J. B., którym Sąd przyznał walor wiarygodności. Wskazać należy, iż J. B. kierując się obywatelskim obowiązkiem poinformował organy ścigania o nietrzeźwym kierującym i jednocześnie podjął działania ukierunkowane na uniemożliwieniu mu dalszego poruszania się motorowerem. Podkreślić trzeba, że świadek w sposób logiczny i przekonujący opisał zarówno okoliczności, w których dostrzegł kierującego, którego zachowanie wzbudziło jego podejrzenie co do stanu trzeźwości, następnie nieustannie go obserwował podążając za nim, a w ostateczności zadzwonił na numer alarmowy 112 i w tym czasie do przyjazdu policji również nie tracił z pola widzenia motorowerzysty, któremu zabrał kluczyki. Brak podstaw do zdeprecjonowania zeznań wskazanego świadka. Świadek ten nie jest zainteresowany korzystnym rozstrzygnięciem sprawy na rzecz którejkolwiek ze stron procesu. W tym stanie rzeczy, Sąd pozytywnie ocenił relacje świadka J. B., jako konsekwentne, rzeczowe i spójne. Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, Sąd uznał za nieprawdziwe i stanowiące w istocie jego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Fakt prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości potwierdzają protokoły użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu – alcosensora i alcotestu.

W odniesieniu zeznań świadka T. O. (1) to Sąd ocenił je pozytywnie, jakkolwiek jej depozycje nie zostały uwzględnione przy czynieniu ustaleń faktycznych. Świadek bowiem widziała się z oskarżonym, gdy wychodził z domu. T. O. (2) przedstawiła również jego sytuację rodzinną i osobistą. Niemniej jednak nie była ona z oskarżonym w czasie gdy jechał do T., a jedynie z opowieści oskarżonego знаła przebieg wydarzeń. Tym samym jej relacje są jedynie faktami usłyszonymi od M. G. i nie mogą stanowić wiarygodnego dowodu na okoliczności przedmiotowego zdarzenia, jakkolwiek Sąd nie neguje wiedzy tego źródła dowodowego w tym zakresie.

Za nie budzące wątpliwości i wiarygodne Sąd uznał pozostałe dowody nieosobowe znajdujące się w aktach sprawy, między innymi te, do których odwołał się czyniąc ustalenia faktyczne, a mianowicie notatkę urzędową, protokoły użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, pismo Starostwa Powiatowego – Wydziału Komunikacji w T., opinia sądowo – psychiatryczna, dane o karalności, a także dane osobopoznawcze. N. przez strony w toku postępowania dowodem są niewątpliwie protokoły użycia urządzeń kontrolno – pomiarowych, którymi zbadano oskarżonego bezpośrednio po zatrzymaniu. Wskazane dowody zostały sporządzone przez kompetentne organy w przepisanej przez prawo formie i nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a i ich treść nie budziła wątpliwości.

W ocenie Sądu również opinia dotycząca zdrowia psychicznego oskarżonego stanowi w całości jasny, pełny i kompletny obraz kondycji psychicznej oskarżonego, zgodnie z którym oskarżony **M. G.** w trakcie dokonywania

przypisanego mu czynu był poczytalny. Opinia ta nie zawiera sprzeczności, a także spełnia wszystkie wymogi o jakich mowa w treści art. 201 k.p.k. Nadto, pochodzi od osób fachowych i bezstronnych, nie zainteresowanych korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz którejkolwiek ze stron procesu.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sąd uznał, że oskarżony **M. G.** swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 k.k., albowiem w dniu 28 sierpnia 2015 roku około godziny 12:00 w T. na ulicy (...), województwo (...) prowadził pojazd – motorower marki R. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 12:11 do stężenia na poziomie 1,77 mg/l, o godz. 12:13 do stężenia na poziomie 1,84 mg/l, o godz. 12:26 do stężenia na poziomie 1,62 mg/l, o godz. 13:09 do stężenia na poziomie 1,85 mg/l, zaś o godz. 13:23 do stężenia na poziomie 1,88 mg/l,

6. nie stosując się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w R. M.z dnia 7 października 2011 roku sygn. akt II K (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat poczynając od dnia 20 października 2011 roku do dnia 20 października 2015 roku, a także,

7. nie stosując się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w T. M. z dnia 26 czerwca 2014 roku sygn. akt II K (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat poczynając od dnia 24 lipca 2014 roku do dnia 24 lipca 2019 roku

oraz będąc prawomocnie skazanym:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. M. z dnia 1 grudnia 2011 roku sygn. akt II K (...),

- wyrokiem Sądu Rejonowego w T. M.z dnia 26 czerwca 2014 roku sygn. akt II K (...) za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości.

W myśl art. 178a § 4 k.k., jeżeli sprawca czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173 k.k., art. 174 k.k., art. 177 k.k. lub art. 355§2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, zagrożenie karne znacznie wzrasta. Przepis ten przewiduje bowiem karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Sąd zmienił opis zarzucanego oskarżonemu czynu w ten sposób, że zawarł w nim wyniki wszystkich przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wraz z godzinami przeprowadzenia pomiaru, a także doprecyzował opis czynu w zakresie uprzednich prawomocnych skazań.

W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd miał na względzie, iż fakt zatarcia z mocy prawa wcześniejszego prawomocnego skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. lub wymienione w art. 178a § 4 k.k., zaistniały w dacie wyrokowania, co do popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 k.k., uniemożliwia przyjęcie odpowiedzialności sprawcy na podstawie art. 178a § 4 k.k., także wtedy, gdy do popełnienia tego czynu doszło przed upływem okresu niezbędnego do zatarcia wcześniejszego skazania. Nie stanowi natomiast przeszkody do przyjęcia odpowiedzialności z art. 178a § 4 k.k., zatarcie, w dacie wyrokowania, skazania za przestępstwo, którego częścią było orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jeżeli będący przedmiotem osądu czyn określony w art. 178a § 1 k.k., został popełniony w okresie obowiązywania tego zakazu (tak też w wyroku Sądu Najwyższego - Izba Karna z 2015-10-07, IV KK 162/15, L.).

W ocenie Sądu przestępstwo, jakiego dopuścił się oskarżony **M. G.** cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Oskarżony powinien mieć świadomość zagrożenia, jakie stwarza dla innych uczestników ruchu nietrzeźwy kierowca. Oskarżony kierując motorowerem po drodze publicznej w stanie znacznej nietrzeźwości naruszył jedną z podstawowych zasad obowiązujących w ruchu lądowym, a mianowicie wymóg trzeźwości.

Postawa oskarżonego świadczy o całkowitym braku poszanowania nie tylko dla powyższej zasady, ale też wyjątkowo lekceważącym stosunku do przepisów prawa karnego penalizujących takie zachowanie oraz o ewidentnym braku poczucia odpowiedzialności za zdrowie i życie innych uczestników ruchu drogowego.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet stwierdzić należy, iż udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło, jest bezskuteczne i nie zwalnia z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

W ocenie Sądu вина oskarżonego została udowodniona. Oskarżony **M. G.** działał umyślnie i z zamiarem bezpośrednim. Przypisany zaś oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym bowiem stanie faktycznym oskarżony mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które z uwagi na osobowość oskarżonego mogłyby wpływać ograniczająco na możliwość jego zachowania się w sposób zgodny z prawem, czy też okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Podkreślić należy, iż w momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego oskarżony był w pełni poczytalny. Stwierdzenie to jest w pełni uzasadnione w świetle orzeczenia sądowo – psychiatrycznego dotyczącego oskarżonego. Wszak z pisemnej opinii biegłych lekarzy psychiatrów jednoznacznie wynika, że oskarżony nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo. Stwierdzono natomiast u niego zespół uzależnienia od alkoholu, natomiast nie stwierdzono uzależnienia od narkotyków. Jednocześnie z opinii biegłych lekarzy psychiatrów jednoznacznie wynika, że oskarżony znajdował się w stanie zwykłego upojenia alkoholowego, a w związku z tym, brak podstaw do kwestionowania jego poczytalności. W ocenie Sądu opinia ta jest jasna, pełna, kompletna i nie zawiera sprzeczności, a także spełnia wszystkie wymogi, o jakich mowa w treści art. 201 k.p.k. Nadto, pochodzi od osób fachowych i bezstronnych niezainteresowanych korzystnym rozstrzygnięciem na rzecz którejkolwiek ze stron procesu.

Ponadto, w ocenie Sądu, przypisany oskarżonemu czyn był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy. Czyn zaś oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Za taką oceną przemawia przede wszystkim fakt, że oskarżony swoim działaniem stworzył potencjalne zagrożenie w ruchu drogowym, z uwagi na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu o rodzaju i rozmiarze środków karnych w stosunku do oskarżonego **M. G.** Sąd baczyl, aby były one współmierne do wagi i okoliczności popełnionego czynu oraz do stopnia naruszonych przez oskarżonego dóbr prawnie chronionych. W związku z tym, przy wymiarze oskarżonemu kary zasadniczej, Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność oskarżonego, w tym dwukrotnie za tożsamy czyn (skazanie w sprawie II K(...) Sądu Rejonowego w R. M. uległo zatarciu z mocy prawa), znaczny stopień intoksykacji alkoholowej jego organizmu (1,77 mg/l, 1,84 mg/l, 1,62 mg/l, 1,85 mg/l alkoholu i 1,88 mg/l, w wydychanym powietrzu) oraz okoliczności popełnionego czynu (prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w godzinach południowych w centrum miasta, kiedy jest duże natężenie ruchu drogowego). W aspekcie powyższego, w ocenie Sądu, wymierzona oskarżonemu kara 10 miesięcy pozbawienia wolności, jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a także spełni oczekiwane rezultaty wychowawcze i zapobiegawcze, oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary wobec oskarżonego **M. G.**. Biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżony był uprzednio dwukrotnie karany za podobne czyny na kary o charakterze wolnościowym (skazanie w sprawie II K (...) Sądu Rejonowego w R. M. uległo zatarciu z mocy prawa), Sąd uznał, że jedyną adekwatną karą może być tylko kara pozbawienia wolności o charakterze izolacyjnym na wskazanym poziomie. Brak jest bowiem podstaw do postawienia w stosunku do oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej i zastosowania dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Zważyć jednak należy, iż kary wolnościowe, którymi uprzednio Sąd starał się oddziaływać na oskarżonego, nie odniosły pożądanego rezultatu. Reakcją oskarżonego na ustawowy nakaz trzeźwości w ruchu była świadoma decyzja o kierowaniu samochodem w stanie znacznej nietrzeźwości. Podkreślić należy przy tym, iż oskarżony został ujęty "na gorącym uczynku" przez funkcjonariuszy Policji, po uprzedniej obywatelskiej interwencji świadka zdarzenia J.

B.. W ocenie Sądu dalsze pozostawianie oskarżonego na wolności rodzi ryzyko, iż po raz kolejny, zdecyduje się na jazdę pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości stanowiąc realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Zauważyć należy, iż działanie oskarżonego wyrażające się w popełnianiu kolejnych przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji budzi realną obawę, iż **M. G.** jest zupełnie bezkrytyczny wobec swych czynów i przede wszystkim nie zdaje sobie sprawy jakie mogły być konsekwencje jego nieprzemyślanego zachowania.

W przypadku skazania za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. sąd obowiązany jest w oparciu o treść art. 42 § 3 k.k. orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów dożywotnio, chyba, że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.

Mając na uwadze poziom alkoholu w organizmie oskarżonego, uprzednią, wielokrotną karalność, jak również okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu, uzasadnione jest twierdzenie, iż oskarżony **M. G.** stwarza rzeczywiste zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego i przemawia to za pozbawieniem go uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi dożywotnio. Podkreślić w tym miejscu należy, iż Sąd miał na uwadze, że poruszanie się pojazdami mechanicznymi, ale też innymi pojazdami pod wpływem alkoholu stwarza faktyczne niebezpieczeństwo dla innych użytkowników dróg, albowiem osoba jadąca pojazdem w stanie nietrzeźwości ma ograniczoną możliwość postrzegania oraz ograniczoną zdolność reagowania na zmieniającą się w sposób dynamiczny sytuację na drodze, wzrasta zatem ryzyko nieprzewidywanych zachowań kierującego. Zważywszy na powyższe, zasadnym jest pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi dożywotnio, albowiem oskarżony nie zważając na orzeczenia sądu stanowiące ostrzeżenie i niejako szansę na rozpoczęcie życia w zgodzie „z literą prawa” bez żadnej refleksji ponownie prowadził pojazd – w tym przypadku motorower, po spożyciu alkoholu.

W ocenie Sądu nie ma natomiast podstaw do stwierdzenia, że zachodzi w tym przypadku szczególny przypadek, który świadczyłby, że należy dać jeszcze oskarżonemu szansę. Wykluczenie oskarżonego z ruchu drogowego dożywotnio, jako notorycznie niezdyscyplinowanego uczestnika, naruszającego podstawową zasadę bezpieczeństwa ruchu drogowego, a mianowicie wymóg trzeźwości, będzie stanowiło dla niego dolegliwą represję. W tym stanie rzeczy, zdaniem Sądu, wyżej wymieniony środek karny uwzględnia w sposób należyty okoliczności popełnienia przedmiotowego przestępstwa, jest adekwatny do stopnia stanu nietrzeźwości oskarżonego oraz rangi naruszonych przez niego norm prawnych.

Ponadto, Sąd orzekł na podstawie art. 43a § 2 k.k. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 złotych, które zasądził od oskarżonego **M. G.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 43b k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego **M. G.** środek karny w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie odpisu wyroku na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w C. przez okres 3 miesięcy, uznając, iż jest to niezbędne ze względu na cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie mają zostać osiągnięte wobec **M. G.**, a także mające znaczenie w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Opłatę w wysokości 180 złotych wymierzono na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (j. t. Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

W oparciu o treść art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego **M. G.** od poniesionych w sprawie wydatków obciążając nimi Skarb Państwa, mając na względzie jego sytuację osobistą, majątkową i wysokość dochodów oskarżonego. Bowiem aktualnie utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga dochód w wysokości około 500 – 600 złotych miesięcznie. Nadto, oskarżony nie posiada nikogo na utrzymaniu, jednak fakt wymierzenie mu świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 złotych, uzasadnia ocenę, iż uiszczenie wydatków sądowych chociażby w części, byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.